

Hiljainen *seurakunta*

1/2023 • maaliskuu

KIRKKOHALLITUS⁺
Jumalanpalvelus ja yhteiskunta

Kuva: Maria Lindberg

Hiljainen Seurakunta

Päätoimittaja: Maria Lindberg, PL 210, 00131 Helsinki
Toimitus: Kuurojenpapit
Varainhoito ja osoiterekisterit:
Kirkkohallitus/KJY, PL 210, 00131 Helsinki

Ilmestyminen: Kolme kertaa vuodessa

ISSN 0359-5625 (Painettu)
ISSN 2341-5975 (Verkkójulkaisu)

Kannen kuva: Maria Lindberg

Painotuote
4041 0955

Elämä voittaa!

Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?

Minä huudan sinua avuksi, mutta sinä olet kaukana.

Jumalani, minä kutsun sinua päivisin, mutta sinä et vastaa.

Yöt kaikki huudan saamatta rauhaa.

Sinä olet pyhä, sinä olet kuningas, sinulle soivat Israelin ylistysvirret.

Sinuun ovat turvanneet isämme ennen.

Sinuun he turvasivat ja pääsivät suojaan,

sinua he huusivat ja saivat avun, sinuun he luottivat eivätkä pettyneet.

Ps. 22:2–6

”Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?” Jeesus huusi tuskissaan ja ahdistuksessaan roikkueksaan ristillä. Hän huusi lauseen psalmien kirjasta, jonka hän tunsi hyvin. Jeesus tunsi valtavaa yksinäisyyttä. Kansa oli kääntänyt hänelle selkensä. Jopa opetuslapset olivat jättäneet hänet pulaan. Juudas oli pettänyt häntä. Pietari

oli kieltänyt tuntevensa häntä, samalla kun Jeesusta rangaistiin rai-palla.

Tämä hartaus kertoo siis pääsiäisestä. Pääsiäinen ei kuitenkaan ole pelkästään surun ja kärsimyksen pyhä. Pääsiäinen on ilon ja elämän juhla. Muistamme kuinka naiset ja opetuslapset löysivät tyhjän haudan. Kuinka ylösnousut Jeesus esiintyi opetuslapsille.

Pääsiäisenä elämä voittaa! Syn-ti ja kuolema saa väistyä anteek-siannon ja ikuisen elämän tieltä.

Me saamme iloita paljosta pääsiäisenä. Koska Jeesus tunsi kivun ja ahdistuksen, hän tietää miltä tuntuu, kun olemme masentuneet tai yksinäisiä. Hän pystyy lohdut-tamaan meitä ja antamaan meille uutta toivoa. Hän muistuttaa siitä, ettei ikinä pidä antaa periksi. Jumala ei ikinä jätä meitä pulaan. Hän on aina kanssamme. Vaikka Jumala hylkäsi Jeesuksen ristillä, niin hän ei ikinä hylkää meitä.

Jeesus kuoli ristillä. Siksi saamme kaikki syntimme anteeksi. Jeesus nousi kuolleista. Siksi myös meillä on ikuinen elämä. Tästä valtavasta lahjasta saamme kiittää ja iloita niin pääsiäisenä kuin myös elämämme jokaisena päivänä.

Opettaja Anni Kauppinen – Tansanian aika

Opettaja Anni Kauppinen lähti töihin Tansaniaan Orimattilan seurakunnan lähettinä sekä Kuurojen Lähetyksen tukemana ja rahoittamana. Hän halusi auttaa Afrikan kuuroja lapsia. Anni toimi Tansaniassa opettajana ja koulun johtajana v. 1980 – 1988.

Haasteena uuden koulun rakentaminen

Suurimmat haasteet olivat: 1) uuden koulun rakentaminen Tansanian pohjoisosaan 2) kahden koulu paikan kunnostaminen väliaikaiseen opetuskäyttöön sekä 3) opetusmenetelmiin liittyvät kiistat eurooppalaisten opettajien välillä.

Suomen, Ruotsin ja Saksan kuurojen lähetysjärjestöt olivat muodostaneet yhteistyöelimen Joint Committeeen (JC). Sen tehtävä oli tukea kuurojen lasten opetustyötä Afrikassa taloudellisesti.

Ruotsin valtion kehitysapujärjestö SIDA halusi rakennuttaa kuurojen koulun Tansanian pohjoisosaan ja pyysi JC:tä suorittamaan tutkimusmatkan hankkeeseen liittyen. JC valitsi tehtävään Anni Kauppisen ja ruotsalaisen Kerenin koulun rakennuttamisesta vastanneen henkilön. Matka toteutui loka- marraskuussa 1979. Yhteistyökumppanina oli Tansanian luterilainen kirkko.

Anni tutustuu kuurojenkouluihin

Matkalla Anni tutustui ensin Kenian Nairobissa kuurojen kouluun ja sen jälkeen Tansaniassa Dar es Salaamin kuurojenkouluun, jota ylläpiti englantilainen Pyöreän pöydän ritarit, yhteistyökumppaninaan tansanialainen kuurojen lasten vanhempainyhdistys. Näissä kouluissa ei viitottu, koska kukaan ei tiennyt, että puhe-
menetelmän lisäksi on olemassa muitakin opetusmenetelmiä. Anni neuvotteli yhteistyöstä tulevan Mwangaan koulun kanssa.

Vierailu opetusministeriössä

Annin tehtävänä oli käydä opetusministeriössä ja kouluhallituksessa esittämässä suunnitelmia uuden kuurojenkoulun rakentamiseksi ja yhteistyön järjestämiseksi. Ministeriö kiinnostui uuden koulun opetusmenetelmästä, Annin 15 vuoden opettajakokemuksista ja viittomakielen käytön tuloksista Kerenin koulussa. Vasta kouluhallituksessa selvisi, että Tansaniassa kuurojen koulut eivät mielellään ota täysin kuuroja lapsia, koska heille on vaikeampaa opettaa puhetta. Kouluhallitus jatkoi virallisena linjana puheopetuksen menetelmää vielä vuosia, mutta salli viittomakielen käytön Mwangan koulussa. Mwangan koulu oli Tansaniassa ensimmäinen, joka hyväksyi myös täysin kuuroja oppilaita.

Tutustuminen Tansanian luterilaisen kirkon työhön pohjoisen alueen hiippakunnassa ja paikallisiin seurakuntiin antoi hyvän vaikutelman tulevasta yhteistyöstä.

Tutustuminen tulevan koulun rakennuspaikkaan ja sen ympäristöön oli perusteellinen.

Psalmi 23 pelasti vaaralta

Liikkuminen Tansaniassa ei ole helppoa millään kulkuneuvolla. Anni kuvaili piispan matkaa väliaikaisen koulun vihkiäisiin: Automatalla piispan seurue oli ylittänyt joen, jossa ei ollut siltaa. Sateiden vuoksi joki virtasi voimakkaana. Auto luisui tieuomasta ja alkoi vajota. Ihmiset pelastuivat mutta auto vajosi tavaroineen. Piispa seurueineen lähti taivalta-
maan villieläinten alueen läpi. Kolme leijonaa tuli vastaan. Seurue oli vaarassa. Piispa pyysi: "Sulkekaan silmänne, luen Paimenpsalmin". Kun hän pääsi psalmin loppuun, leijonat olivat kääntyneet ja hävinneet näkyvistä. Psalmin lupaus toteutui "Vaikka minä vaeltaisinkin kuoleman varjon maassa, en minä mitään pelkäisi, sillä sinä olet minun kanssani". Seurue käveli koko yön ja saapui seuraavana päivänä suojelualueen portille, josta saivat hälytettyä toisen auton hakemaan heidät.

Hyvä, tärkeä verkosto

Tansaniassa toimi paljon suomalaisia lähetystyöntekijöitä. Lähettien kesken Annilla oli hyvä ja tärkeä verkosto. Tarvittaessa löytyi ystäviä, tuttavvia tai tuttavien tuttavvia ympäri Tansaniaa. Heiltä saattoi pyytää apua kuten majapaikkaa, (muutamien kotona oli jopa sauna), auton vetoapua, juomaa ja ruokaa. Anni luetteli ihastuneena suomalaisten kotimaisia ruokavarastoja aina näkkileivästä

alkaen. Tansaniassa ei ollut helppo löytää leipää. Naapurimaiden rajat oli suljettu Ugandan sodan vuoksi.

Anni kirjoitti raportin yhdessä ruotsalaisen kollegansa kanssa tutkimusmatkalta. Tämä toimitettiin JC:n kautta SIDAlle. Sen jälkeen päätöksenteko ja toimenpiteet nopeutuivat.

Anni kuurojen lasten opettajaksi

Anni valittiin kuurojen lasten opettajaksi Tansaniaan. Hän aloitti työt v.1980. Ensimmäiseksi hän opiskeli 4 kk Swahilin kielikoulussa swahilia, tulevan kuurojenkoulun opetuskieltä.

Koska koulun piti toimia Tansanian ev.lut. kirkon alaisuudessa, Anni aloitti suunnittelutyön kirkon kanssa. Sopiva koulupaikka, Maso-

kan kurssikeskus, löytyi läheltä Kilimanjaroa keskeltä trooppista Afrikkaa. Kurssikeskus remontoitiin, puhdistettiin ja kalustettiin väliaikaiseksi kouluksi. Lasten piti saada koulupuvut, lakanat, pyyhkeet ja saippuat. Tarvittiin ompelukone ja kangasta. Tansaniassa ei ollut myytävänä yhtään ainoatakaan ompelukonetta ja kankaan löytäminenkin oli vaikeaa, puhumattaakaan opetusvälineistä.

Anni oli lukenut Äiti Teresan ajatuksia. Kirjasta löytyi lause ”Puutteen edessä vaikeneminen on rikos”. Hän päätti mennä puhumaan puutteesta kansainvälisen seurakunnan jumalanpalvelukseen. Heti löytyi koululle lahjaksi ompelukone, koulutarvikkeita, rahaa ruokaan ja ennen kaikkea uusia ystäviä ja tukijoita.

Anni opetti henkilökunnalle viittomakieltä

Anni oli löytänyt henkilökuntaa keittiöön, vartijoiksi, lastenhoitajiksi ja siivoojiksi ja alkoi ruotsalaisen kollegan kanssa opettaa heille viittomakieltä. Oppilaat haettiin kuuluttamalla seurakunnissa, muissa kouluissa, sairaaloissa. Kouluun ilmoitettiin suuri määrä lapsia. Kaikki eivät olleet kuuroja tai huonokuuloisia vaan eri tavoin vammautuneita kuulevia lapsia. Anni suoritti oppilasvalinnat yhdessä ruotsalaisen opettajan kanssa.

Koulu avattiin maaliskuussa 1981. Kaukaa kylistä ja majoista tulleet oppilaat ihmettelivät kaikkea koulussa. He eivät uskaltaneet liata vessanpöntön puhdasta vettä, joten tytöt pissasivat lattialle ja pojat ikkunasta ulos. Lastenhoitajien piti opettaa vessanpöntöllä

käymistä. Ensimmäisenä päivänä kaksi poikaa karkasi koulusta. Anni kuulutti karkureista koko kylälle. Toinen löytyi samana iltana ja toisen poliisi seuraavana päivänä. Pojat eivät enää karanneet. Pian koulutyö alkoi sujua. Seuraavana vuonna oli paljon helpompaa koska koulussa vuoden olleet opastivat innokkaina uusia tulokkaita.

Uusien opettajien etsintä aloitettiin seuraavaa vuotta varten. Tiedettiin, että swahilin kielikoulussa opiskeli yksi saksalainen tuleva kuurojenopettaja. Seuraavana vuonna otettiin uusi luokka, koska koulussa oli nyt kolme opettajaa. Samalla tansanialaisia koulutettiin kuurojenopettajiksi. Heitä lähti Jyväskylään, Belgiaan ja Englantiin opiskelemaan.

Viittomakieli opetuskielenä

Suomalainen ja ruotsalainen opettaja käyttivät viittomakieltä opetuksessa. Tavoitteena oli hyvä luku- ja kirjoitustaito sekä opettavien aineiden hyvä hallinta jatko-opiskelua ajatellen sekä yhteiskunnassa selviytymisen vuoksi. Saksalainen ja tansanialaiset opettivat puheella oman maansa virallisen linjan mukaisesti. Tämä tapa oli käytössä suurimmaksi osaksi maailmaa. Suomen ja Ruotsin kuurojen lähetykset olivat pyytäneet: ”käyttäkää opetuksessa viittomakieltä, jotta lasten ei tarvitse kärsiä. Heistä on mukavaa oppia uusia asioita.” Saksalainen vei omat näkemyksensä opetusviranomaisille ja kirkon hallintoon. Koulussa vieraili harvase päivä vierailijoita ministeriöstä, kouluhallituksesta ja hiippakunnasta tarkistamassa opetuksen

tasoa ja sitä käsittämätöntä huiptomista mitä kuurojen koulussa kerrotaan tapahtuvan. Anni selitti kärsivällisesti oppimistuloksia ja pyysi oppilaita näyttämään vieraille mitä he olivat oppineet. Oppilaat puhuivat, kirjoittivat ja vastasivat Annin tulkkaamiin kysymyksiin. Tämä oli raskasta aikaa. On ihailtavaa, miten Anni jaksoi aina puolustaa kuurojen oikeutta käyttä viittomakieltä. Anni kuunteli omaa sydäntään, noudatti Kuurojen lähetyksen päätöksiä ja luotti Jumalan johdatukseen. Rukoukset olivat Annin voimavara. Hän opetti oppilaitaan viittomaan kiitosvirsiä. ”Enkö Herraa Jumalaani riemuvirsin kiittäisi”

Kirkko puuttui tilanteeseen

Kirkon oli pakko puuttua tilanteeseen siinä vaiheessa, kun puheopettajan käytös ylitti rajat. Entiset oppilaat ovat antaneet anteeksi Annin vuoksi, koska he arvostavat Annia suuresti.

Ennen muuttoa omaan koulurakennukseen Mwangaan v. 1985 opetus toimi sekä Masokassa että Magambossa. Näissä kouluissa Anni toimi myös johtajana. Mwanga = valo. Annista koulun nimi on toiveita herättävä. Viimeisinä opettajavuosina oli kiireitä. Myös lähtö oli kiireinen. Oli ikävä Valonkoulua, jossa Anni ei ehtinyt rauhoittua. Eritrea oli myös rakas, kaipuun koti oli Afrikassa.

Opettaja Anni Kauppisen elämäntyötä suuresti arvostaen ja kunniottaen

Liisa Kauppinen

Muisto- kirjoitus

Toini Pieskä

Toini syntyi Ylivieskassa 21.1.1955, jossa hänen isänsä toimi opettajana.

Sieltä alkoi pikkutyön opintie, joka johti Järvenpään seurakuntapopistoon ja diakonin tutkintoon. Perheen isä oli kotoisin Tornionjokivarresta. Ehkä siksi Toini haki Tornion rovastikunnan vammaistyön diakonin virkaa ja hänet valittiin siihen 1.6.1983. Rovastikuntaan kuului tuolloin Tornio, Ylitornio ja Karunki. Työkenttä oli laaja; kuurot, kuurosokeat, huonokuuloiset, näkövammaiset ja kehitysvammaiset. Luultavasti Suomen kirkossa ei yhdelläkään diakonia-

työntekijällä ole ollut näin laajaa työtehtävää.

Työhön kuului henkilökohtaiset kohtaamiset, kirkkopyhät, juhlat, rippikoulut, kerhot, retket, leirit, matkat ja kalottiyhteistyö. Tavoitteena oli antaa vammaisille mahdollisuus kokoontua yhteen tasavertaisina seurakunnan jäseninä.

Taitava organisaattori

Toini oli taitava organisaattori. Budjetti oli tehty tarkasti toimintasuunnitelman mukaan ja se myös toteutui. Hänellä oli laaja yhteistyöverkosto. Työtovereina olivat

papit, seurakuntasisaret, tulkit, kuntoutusohjaajat ja terveydenhoitohenkilökunta. Hänellä oli suuri tuntemus Lapin alueen leiripaikoista ja retkikohteista Lapin alueella. Toini oli yhdistävä voima ja hänen kanssaan oli helppo tehdä yhteistyötä.

Vammaisten oikeudet sydänasia

Toini ajoi vammaisten oikeuksia ja etuja itseään säästämättä. Tornion rovastikuntaan perustettiin Vammaistyon neuvosto v.1986 ja Toini toimi siinä koko elämänsä ajan. Vammaisten oikeudet olivat hänelle sydämen asia. Hän oli myös kirkkohallituksessa asiantuntijana kolmessa eri vammaistoyöryhmässä. Hänelle annettiin ansiokkaasta työstä kultainen ansiomerkki 17.9.2020. Hän teki työtä suurella sydämellä ja koko persoonallaan. Toinin hiilijalanjälki

oli pieni. Hän liikkui polkupyörällä ja yleisillä kulkuneuvoilla matkustaminen kuului asiaan. Leireiltä jäi mukavia muistoja. Joskus nuotiolla ei ollut makkaraa, vaan poron kylmäsavustettua lihaa. Hän oli Lapin tyttö. Talvi oli hänen lempivuodenaikansa ja talvella hän syntyi ja talvella hänet kutsuttiin Taivaan kotiin.

Toini menehtyi äkillisesti kotonaan Torniossa Runebergin päivänä 5.2.2023.

Kiitämme Jumalaa hänen elämästään. Hän on nyt perillä Taivaan kodissa ja levon maassa.

”Vain Herran rauha pysyy, kun kaikki katoaa. Ken sitä rauhaa kysyy, ikuisen aarteen saa”.
(Runebergin virsi 403: 4)

Lämmöllä Toinia muistaen
Rovasti Leila Ikonen

Kerttu Lankonen

30.3.1933–13.9.2022

Äiti ja mummu, Kerttu Maija Lankonen (o.s. Kleimola) syntyi 30.3.1933 Vöyrillä Impi ja Niilo Kleimolan lapseksi ja nukkui pois 13.9.2022 Hyvinkäällä Palvelukeskus Ävikissa vaikean, mutta lyhyen sairauden murtamana.

Kerttu Oulun Kuuromyökkäinkoulussa

Kertun lapsuusperheessä oli 6 lasta, 4 poikaa ja 2 tyttöä. 5-vuotiaana Kerttu sairasti aivokalvon tulehduksen ja kuuroutui. Hän oli jo oppinut puhumaan, mutta opetteli kävelemään uudelleen. Muut sisarukset olivat kuulevia. Kouluikäisenä Kerttu kulki muiden sisarustensa kanssa Petterinmäen kyläkoulussa. Kun muut opiskelivat, niin Kerttu piirteli tai teki käsitöitä ja kun muut olivat välitunnilla, niin opettaja opetti sillä aikaa Kerttua.

Opintie jatkui Oulun Kuuromyökkäinkoulussa 17.1.1946–31.5.1949. Siellä Kerttu oppi viittomakielen. 29.5.1949 Kerttu kävi ensimmäisen kerran ehtoolisella Tuiran kirkossa Oulussa. Pieksämäen talouskoulussa hän opiskeli 1.11.1949–26.10.1951. 1952–1955 Kerttu opiskeli Kuuromyökkäin Ammattikoulussa Turussa ja suoritti oppisopimuslain määräämät ammattikokeet pukuompelijan ammatissa, valmistamalla näytetyökseen puuvillaisen kesäleningin Taimi Kivekkään ompelimossa Turussa.

Kaksoishäät kesällä 1955

Turussa Kerttu tapasi tulevan aviomiehensä Martti Lankosen, joka oli kotoisin Merikarvialta. Häitä juhlittiin 25.9.1955 Vöyrillä kotipihassa. Häät olivat kaksoishäät, sillä Kertun sisar vihittiin samaan

aikaan. Avioitumisen jälkeen pariskunta asettui Poriin. Perheeseen syntyi 4 lasta, jotka kaikki ovat kuulevia.

Työelämänsä Kerttu suoritti ompelijan tehtävissä ja myöhemmin Porin Kaupungin palveluksessa siistijänä päiväkodeissa ja lomansijaisena myös päiväkodin keittiöllä. Hän oli pidetty työntekijä. Porin Kaupungin palveluksessa hän oli eläkkeelle siirtymiseen asti.

Luottamustehtäviä

Työtehtävien lisäksi Kertulla oli myös luottamustehtäviä mm. Porin Kuurojen Yhdistyksen puheenjohtajuus vuosina 1985–1992. Hän oli ahkera ompeluseurassa kävijä ja myös lähetyksiirissä. Kertun sydäntä lähellä oli lähetystyö ja hän olikin mm. Kuurojen Lähetysten kummissihteerinä 30 vuotta. Hän oli mukana Kuurojen lähetysten johtokunnassa jäsenenä ja myös varajäsenenä.

Kertun harrastuksina olivat mm. käsityöt, kukkien- ja puutarhanhoito sekä ruoan laitto ja leipominen, hän teki myös sanaristikoi- ta. Silloin kun lapset olivat pieniä, niin Kerttu ompeli heille vaatteita. Moni on saanut Kertun tekemän ristipistotaulun, johon on kirjailtu Isä meidän -rukous, hän kirjaili tauluja myös eri kielillä mm. latinan kielellä.

Kerttu matkusti paljon

Miehensä, Martin, kanssa he matkustelivat paljon, kävivät mm. Afrikassa useita kertoja, Israelissa, Islannissa, Virossa, Saksassa ja Ruotsissa. Merikarvialla oli Martin

syntymäkoti, jota he pitivät kesämökkkinä ja siellä hoitivat yhdessä puutarhaa ja viljelyskasveja, tekivät myös pientä remonttia. Iän mukana matkustelu ja mökkireisut vähenivät.

Lasten lapset olivat erityisen rakkaita mummulle. Hän oli hyvin kiinnostunut jokaisesta ja hän myös muisti jokaista.

Kertun muisti huononi ja Martti-puoliso ei enää jaksanut häntä hoitaa, joten Kerttu muutti Palvelukeskus Ävikiin joulukuussa 2020 ja asui siellä kuolemaansa asti. Martti nukkui pois 23.9.2021.

Kerttu Lankosta jäivät kaipaamaan lapset ja lastenlapset, sisar ja veli ja muita sukulaisia ja suuri joukko kuuroja ja kuulevia ystäviä. Lämmin kiitos kaikille osanotosta.

Mieli, kieli ja keho

- Terveiset Kirkon viittomakielisen työn verkostopäiviltä 2023!

Tammikuun 18.–20. päivä 18 kuu-rojenpappia ja -diakoniatyöntekijää kokoontui Lappeenrannassa. Päivillä oli monta ajankohtaista aiheutta. Tässä kerron osasta niistä.

Kun mieli murtuu

Aihe, joka jo monta vuotta on ollut verkostopäivien kiinnostavin, on mielenterveys. Tänä vuonna **Venla Lehti**, Kulttuuripsykiatrisen poliklinikan apulaisylilääkäri, luennoi aiheesta ”Kun viittomakielisten mieli murtuu”. Hän opetti meitä tunnistamaan mm. erilaisia mie-

lenterveyden sairauksia ja muistisairauksia. Nopeat muutokset viittomakielessä ja henkilön käytöksessä voi olla varoitusmerkki. Venla kertoi myös erilaisista hoitomuotoista sekä kuinka voimme ohjata viittomakielisiä, jotta he saavat oikeanlaista apua.

Totuus- ja sovintoprosessi

Totuus- ja sovintoprosessi herätti eniten mielenkiintoa ja keskustelua. Tohtorikoulutettava **Maija Koivisto** kertoi prosessista ja vastasi useaan kysymykseen. Var-

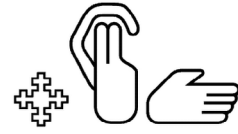
sinkin se, miten prosessi vaikuttaa meihin kirkon työntekijöihin. Edustamme samalla "Hyvää ja pahaa kirkkoa". Totesimme, että meistä varmasti tulee tärkeitä keskustelu- ja sielunhoitokumppaneita. Samalla Maija muistutti, että meihin voi kohdistua sukupolvia siirtynyt pahaa oloa ja ikävää käyttäytymistä. Ennen kuulevat holhosivat ja kontrolloivat kuuroja, muun muassa pakottamalla sterilisaatioon ennen avioliittoa. Tästä syntynyt pahoinvointi voi kohdistua kirkkoon ja työntekijöihin.

Kehonkieltä

Verkostopäivillä oli aika raskasta ohjelmaa. Toki teimme paljon hauskaakin. Teatteritieteen maisterin, **Silva Belghitin** johdolla harjoittelimme kehonkieltä erilaisilla tehtävillä. Mm. kuvitteellinen pallo kasvoi kasvamistaan ja kerroimme sanattoman tarinan. Rikkinäisen juorukellon aikana vatsalihakset kipeytyivät nauramisesta. Tarina muuttui tosi paljon!

Seuraavat verkostopäivät pidetään vuonna 2024 Kuurojen Liiton ja Suomen Kuurosokeat ry:n palveluasiantuntijoiden kanssa.

Strategiaviikonloppu 29.-30.10 2022 Lahdessa

Kuurojen Lähetys –
De Dövas Mission ry

Kuurojen Lähetys ry oli syksyllä 2021 solminut toimeksiantosopimuksen tmi Irja Seilola kanssa. Hallitus on voinut hoitaa osan toiminnan hallinnon vastuutehtävistä vapaaehtoisvoimin ja osan sopimuksen mukaan toiminimen kautta.

Mikä on toiminnan tarkoitus?

Hallitus ja tmi Irja Seilola piti yhdessä strategiaviikonlopun Lahdessa. Koko viikonlopun veti monialan ammattilainen, kouluttaja, kasvattaja ja asiantuntija, yrittäjä KM Irja Seilola. Yhdessä käsiteltiin hallituksen toiveita ja aiheita mm.

- mikä hallituksen mielestä voisi olla Kuurojen Lähetys ry toiminnan tarkoitus.
- miten vastuun kantajat eli vapaaehtoistoimijat, siis hallituksen jäsenet voisi kirkastaa vapaaehtoistyön kautta mm.
- toiminnan visio ja missio,
- Kuurojen Lähetyksen sääntöön, sen yhteen muutoskohtaan selkeytettiin koko toiminnan tarkoitus, hallitus, työnjako ja vapaaehtoisvoimin viestintä, tietoa eri tavoin jäsenille, tuki-joille, kummeille.

Voimaannuttava viikonloppu

Oli todella voimaannuttava viikonloppu. Saimme yhdessä paljon aikaan vaikka aiheita oli pal-

jon. Vapaaehtoistyölle ja määrään tuli "hyvät mittasuhteet". Hallintoasioille saatiin paremmin selvyyttä siitä, mitä on vuosien varrelta jäänyt tekemättä. Saimme yhdistyslakiin kuuluvat työt raiteilleen. Aiheilla ja keskusteluilla on tapana mennä sivureiteilleen, joten niin syntyi yhteinen slogan "nyt, tänään, huomenna". Näin saatiin meille kuria eikä jokin jäisi johonkin hamaan tulevaan. Eli saimme uutta ryhtiä, puhtia ja voimia.

Samalla oli vielä lauantain ja sunnuntain strategiatyöpäivien jälkeen, iltapäivällä ennen kotiin lähtöä, hallituksen kokous. Voitiin käsitellä asioita kuten kentältä tulleita palautteita mm tietoa kummitoimintaan liittyen, Kuurojen lähetyksen kotisivu ja päivitystarve ja ensi kevään vuosikokouksen valmistelut.

Jatkoa strategiaviikonlopulle on suunnitteilla ensi vuoden puolelle tammikuuhun.

Hyvä fiilis

Tämä viikonloppu ja vetäjän kysymys "millainen fiilis" on saanut jämähtäneen oloni väistymään pois kaikkien kuoppien ja mutkien jälkeen. Voimaannuin ja nyt puhtia ja motivaatiota löytyy hyvin.

Kiitos puheenjohtajalle ja Iपालle, myös meille kaikille jotka mahdollisitte sen, että tämä antoisa viikonloppu järjestyi!

Kuurojen Lähetysten toinen strategiapäivä

Kuurojen Lähetysten hallitus koontui toisen kerran valmistelemaan strategiaa 28.-29.1.2023 Tampereella. Paikalla oli puheenjohtaja Kristiina Hovi, varapuheenjohtaja Jaana Keski-Levijoki sekä hallituksen jäsenet Annukka Hiekanen ja Maria Lindberg. Hallituksen jäsen Irma Frondelius osallistui sunnuntaina kokoukseen etänä.

Päivien aikana saatiin paljon aikaiseksi. Viimeisteltiin Kuurojen

Lähetysten visio, siis näkymä toiminnasta tulevaisuudesta ja misio, siis tehtävä juuri nyt.

Sunnuntaina pidettiin hallituksen kokous, jossa mm. suunniteltiin vuoden 2023 vuosikokous ja -juhla. Mietittiin myös mahdollista uutta avustuskohdetta. Siitä tiedotetaan enemmän, kun se on valittu ja sopimukset kirjoitettu. Prosessi voi olla pitkä.

Vastaava toimittaja pahoittelee:

Olen hyvin pahoillani siitä, ettei Päivi Korhosen nimi ollut näkyvässä lähteenä HS 3/2022-lehden artikkelissa Jumalanpalvelus ja hautausmaakerros - Hietaniemen hautausmaa 5.11.2022

Samassa artikkelissa lupasin, että kirjoitan HS-lehdessä nro 1/2023 Rhea Stadiuksesta. Tätä en valitettavasti pystynyt tekemään, koska en löytänyt materiaalia.

Terv, Maria Lindberg

Savonlinnassa on viittomakielelle tulkattu kaikille avoin
OOPPERAJUHLAMESSU
(ehtoollisjumalanpalvelus)
SUNNUNTAINA 2.7.2023 klo 10
OLAVINLINNASSA.

Viittomakielisille on varattu istumapaikat etuosasta. Järjestäjä Savonlinnan seurakunta.

Teksti:
Tiina Strengell

Toinen pääsiäispäivä: Emmauksen tiellä

Pääsiäispäivänä iloitsemme siitä, että Jeesuksen hauta on tyhjä. Miksi myös toinen pääsiäispäivä on pyhä?

Silloin muistamme, kuinka opetuslapset tapaavat ylönousseen Jeesuksen. Tässä kerron omin sanoin tarinan siitä, mitä Emmauksen tiellä tapahtui. Tarina pohjautuu Raamattukertomukseen.

Emmauksen tiellä

Samana päivänä, jolloin Magdalan Maria ja toinen Maria olivat nähneet Jeesuksen tyhjän haudan, kaksi opetuslasta kävelivät tiellä. Raamatussa kerrotaan, että toisen nimi oli Kleopas. Toisen nimeään ei mainita. Kutsun hänet Titukseksi. Miehet olivat matkalla Emmaus-nimiseen kylään. Jerusalemissa Emmaukseen kesti n. 2 tuntia kävellä. He keskustelivat kaikesta siitä, mitä oli tapahtu-

nut. He olivat ymmällään. Heidän opettajansa ja ystävänsä Jeesus oli vangittu ja ristiinnaulittu. Hän oli kuollut ja haudattu. Mutta nyt pari naista oli väittänyt, että Jeesuksen hauta oli avattu ja tyhjä. Pari miestäkin sanoi samaa. Se oli siis totta! Minne Jeesus oli viety? Kuka oli varastanut ruumiin?

Hetken kuluttua Jeesus käveli heidät kiinni ja liittyi heidän seuraansa. Miehet eivät kuitenkaan tunteneet häntä. Raamatun mukaan syy tähän oli, että heidän silmänsä olivat kuin sokaistut.

- Mistä te oikein keskustelitte, matkamiehet? Jeesus kysyi. Miehet pysähtyivät murheellisina.

- Taidat olla Jerusalemissa ainoa muukalainen, joka ei tiedä, mitä siellä on näinä päivinä tapahtunut, Kleopas vastasi.

- Mitä te tarkoitatte? Jeesus kysyi.

- Sitä, mitä tapahtui Jeesus Nasaretilaiselle, Titus sanoi

- Se mies oli tosi profeetta. Hän oli voimallinen sanoissa ja teoissa. Sekä Jumalan että kaiken kansan edessä, Kleopas todisti.

- Meidän ylipappimme ja hallitsemiehemme luovuttivat Jeesuksen tuomittavaksi kuolemaan. He ristiinnaulitsivat hänet, Titus jatkoi murheellisena. Me olimme eläneet siinä toivossa, että Jeesus vapauttaisi Israelin.

- Eikä siinä kaikki, toinen miehistä jatkoi. Tänään on kolmas päivä siitä, kun Jeesus kuoli. Nyt muutamat naiset meidän joukostamme ovat saattaneet meidät hämmennyksiin. Naiset kävivät varhain aamulla haudalla mutta eivät löytäneet hänen ruumistaan. He kertoivat myös nähneensä näyn. He näkivät enkeleitä, jotka sanoivat, että Jeesus elää. Muutamat meistä Jeesuksen opetuslapsista menivät silloin haudalle. He totesivat, että asia oli niin kuin naiset olivat sanoneet. Jeesusta he eivät nähneet.”

Jeesus sanoi:

- Voi teitä, ette ymmärrä mitään! Oletteko tosiaan noin hitaita uskomaan sitä, mitä profeetat ovat puhuneet? Juuri niinhän Messiaan piti kärsiä ja sitten mennä kirkkauteensa.”

Jeesus selitti heille kaiken, Moosksesta ja kaikista profeetoista alkaen, mitä hänestä oli kirjoituksissa sanottu.

Emmauksessa

Matkamiehet olivat saapuneet Emmaukseen ja pysähtyivät majatalo eteen.

Jeesus sanoi:

- Kiitos seurasta, nyt minun pitää jatkaa matkaa.

Miehet sanoivat:

- Jää meidän luoksemme. Päivä on jo kääntymässä iltaan.

Jeesus sanoin:

-Kiitos kutsusta. Voinhan itse asiassa jäädäkin.

Miehet astuivat sisään taloon. Kun he alkoivat nauttia illallista, Jesus otti leivän, kiitti Jumalaa, mursi leivän ja antoi sen miehille. Silloin heidän silmänsä aukenivat ja he tunsivat hänet.

Mutta mitä ihmettä! Jeesus hävisi näkyvistä. Miehet sanoivat toisilleen:

-Eikö sydämemme hehkunut innosta, kun hän puhui meille kävellessämme.

- Kyllä, varsinkin kun hän opetti meitä ymmärtämään kirjoitukset!”

- Kyllä, juuri niin tapahtui!

Takaisin Jerusalemissa

Vaikka oli jo pimeä ja myöhä miehet lähtivät matkaan ja palasivat Jerusalemiin. Siellä Jeesuksen yksitoista opetuslasta ja muut heidän joukkoonsa kuuluvat olivat koolle. Yksi opetuslapsista sanoi

- Herra on todella noussut kuolleista! Hän on ilmestynyt Simonille.

Kleopas ja Titus puhuivat päällekkäin ja kertoivat, mitä matkalla oli tapahtunut. Miten he olivat tunteneet Jeesuksen, kun hän mursi leivän.

Lähteet:

Luk. 24:13-35 Sari Savikko & Jussi Härme. Hyvä paimen. Uskonnolliset opetustaulut

Omatunto

Omatunto tarkoittaa ihmisen omaa moraalialia ja yhteistä käsitystä siitä, mitä on hyvää ja oikeaa. **Moraalilla** tarkoitetaan hyvän ja pahan, oikean ja väärän erottamista. Tämä johtaa siihen, että pyrkii tekemään oikein ja välttää tekemästä väärää tekoja.

Vanhassa testamentissa sanaa 'omatunto' ei käytetä, vaan sen korvaa sana sydän. Onhan viittomakielessäkin sydän liitettyä OMATUNTO-viittomaan. Siinä hän huono omatunto tuntuu ikävänä tunteena.

Luterilaisen ja katolisen teologian mukaan jokaisella ihmisellä on omatunto. Se kehittyy kasva-

tuksen, kulttuurin ja ympäristön vaikutuksesta. Omantunnon sisältö voi vaihdella eri kulttuureissa, mutta ajatellaan, että se toimii samansuuntaisesti ihmiselämän peruskysymyksissä.

Kristityt uskovat, että omatunto on Jumalan muistutus hyvästä ja pahasta. Kristityn omatunto liittyy **kymmenen käskyihin** opetuksen sekä Jeesuksen opetuksiin esim. **rakkauden kaksoiskäsky** ("Rakasta Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistäsi niin kuin itseäsi") ja **kultainen sääntö** ("Kaikki, mikä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää te heille.")

Kysely koskien Hiljainen seurakunta -lehteä

Hei!

Hiljainen seurakunta -lehden teettäminen ja postittaminen on muuttanut kalliiksi viime vuosina. Jatkossa lehden aineistoja voidaan julkaista nopeammin ja monipuolisemmin (esimerkiksi viitottuina) verkossa. Verkkouudistuksesta

syntyvät säästöt voidaan kohdentaa sekä laadukkaiden verkkomateriaalien tuotantoon että viitotomakieliseen työhön kirkossa. Oheisessa kyselyssä tiedustelme lehden tilaajien näkemyksiä koskien tätä muutosta.

1. Vastaajan nimi: _____
2. Pystyn käyttämään internetiä Kyllä/Ei
3. Voin hyvin lukea Hiljainen seurakunta -lehden artikkeleita jatkossa verkosta (evl.fi) Kyllä / Ei
4. Toivon verkkojulkaisujen lisäksi myös sähköpostin kautta tulevia uutiskirjeitä. Kyllä / Ei
 - a. Jos kyllä, kirjoita tähän sähköpostiosoitteesi:

5. Haluan lukea vain paperista, kotiin postitettua Hiljainen seurakunta -lehteä: Kyllä / Ei
6. Vapaamuotoinen palaute koskien verkkouudistusta, lehden sisältöjä ja kehittämistä:

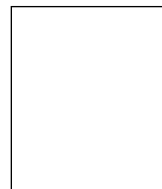
Voit vastata kyselyyn kolmella eri tavalla:

1. leikkaamalla sivun irti ja postittaa sen Maria Lindbergille (osoite löytyy seuraavalla sivulla).
2. Täyttää kysely ja valokuvata se ja lähettää valokuvan WhatsApin kautta (puh. 050-3427129) tai sähköpostitse (maria.lindberg@evl.fi)
3. Verkossa. Tämän IQ-koodin takaa löytyy sama kysely.

Vastaathan viimeistään su 16.4.2023

KÄÄNNÄ →

Kirkkohallitus
Toiminnallinen osasto
Maria Lindberg
Eteläranta 8, PL 210
00131 Helsinki

Kirkolliset

Kastetut

Rita Josefiina Huhdanmäki
syntynyt 6.12.2022,
kastettu 4.2.2023 Jyväskylä
Vanhemmat: Riikka Viik ja Rami
Huhdanmäki, isosisko Rosanne

Rukouksen liekki
syttyy sydämiin.
Jeesus, siunaa lasta,
joka kastettiin.
917:3

Avoliittoon vihityt:

Julia Iida Aleksandra Klemola
os. Viitanen ja Anton Hannu
Joonatan Klemola vihityt
avoliittoon 01.04.2022
Helsingin maistraatissa.

Rukouksen liekki,
liekki rakkauden.
Tule, Jeesus, siunaa
matka yhteinen.
Virsi 917:4

Kuva: Pixabay

Kuolleet:

Vesa Nurmi
s. 16.9.1948, Kajaani
k. 26.9.2022, Oulu

Sylvi Inkeri Jåfs s. Ratilainen
s. 6.8.19838
k. 12.4.2022

Raimo Juhani Kivelä
s. 13.7.1947, Punkalaidun
k. 8.1.2023 Hyvinkää, Åvik

Anders Ole Sandström
s. 26.11.1932, Purmo
k. 25.4.2022

Kauko Tirkkonen
s.19.2.1935, Lapinlahti
k. 22.12.2022 Siilinjärvi

Paula Marjatta Tuominen
os. Salonen
s.19.1.1937 Vihti.
k. 11.2. 2023 Hyvinkää, Åvik

Kalle Armas Våg
s. 5.9.1947 Pyhäsalmi
k. 1.12.2022, Tampere

Toini Kaarina Pieskä
s. 21.1.1955
k. 5.2.2023

Päivikki Elina Saari
s. 16.12.1979 Alajärvi
k. 12.12.2023

Rukouksen liekki
loistaa taivasiin.
Jeesus, sinä tiedät,
ketä kaipaamme niin.

Rukouksen liekin
tänään sytytän.
Jeesus, sinä muistat
rakkaan ystävän.
virsikirja 917: 5,7

Seurakuntien diakoniatyöntekijöitä

Espoo

Annika Pajunen

vs. diakoniatyöntekijä
Kirkkokatu 1, 02770 Espoo
puh. 040 5311 002
sähköposti annika.pajunen@evl.fi
Tapaamiset ajanvarauksella.

Heinola

Tarja Soppi

matkapuh. 050 595 1409
sähköposti tarja.soppi@evl.fi

Helsinki

Päivi Korhonen

Kolmas linja 22 B, 00530 Helsinki
puh. 09 2340 2544
matkapuh. 050 301 9619
fax 09 2340 2525
sähköposti paivi.korhonen@evl.fi
myös webkamera
Vastaanotto ajanvarauksella.

Imatra

Maija Pakarinen

diakoni
Imatran seurakunta
Olavinkatu 13, 55100 Imatra
matkapuh. 040 522 0706,
myös Whatsapp
sähköposti maija.pakarinen@evl.fi

Joensuu

Tuula Mertanen

Kirkkokatu 28, 80100 Joensuu
matkapuh. 050 366 0892
(vain tekstiviestit)
sähköposti tuula.mertanen@evl.fi

Jyväskylä

Anna-Sofia Olkkola

Diakoni, viittomakieliset
Vapaudenkatu 47
40101 Jyväskylä
puh. 050 549 7012
sähköposti anna-sofia.olkkola@evl.fi
päivystys: ti klo 9–12
anna-sofia.olkkola@evl.fi

Kotka

Anna-Stina Tulokas

matkapuh. 041 462 6205
sähköposti anna-stina.tulokas@evl.fi

Kouvola

Ulla Torniainen

Savonkatu 40, 45100 KOUVOLA
matkapuh. 040 746 3444
sähköposti ulla.torniainen@evl.fi

Kuopio

Mira Leinonen

Vammaistyön diakoni
Seurakuntatyön erityispalvelut,
yhteinen seurakuntatyö
Suokatu 22, 70100 Kuopio
puh. 040 4848467
sähköposti mira.leinonen@evl.fi

Lahti

Päivi Rask

Käyntios. Vapaudenkatu 6, 1. krs,
15110 Lahti
puh. 044 719 1258
sähköposti paivi.rask@evl.fi
Puhelinpäivystys ma klo 9–11.45
Ajanvarausvastaanotto ke klo 12.15–15

Lappeenranta

Pasi Salomaa

matkapuh. 040 312 6322
sähköposti pasi.salomaa@evl.fi

Lohja

Pirkko Järvinen

diakoniapappi
Lohjan seurakunta
puh. 044 328 4384
sähköposti pirkko.jarvinen@evl.fi

Nurmijärvi

Tuula Moström

Kirstaantie 5-7, 01900 Nurmijärvi
puh. 050 307 2982
sähköposti: tuula.mostrom@evl.fi

Oulu

Anne-Mari Kyllönen

diakonissa/ kuulovammaistyö
Keskustan seurakuntatalo,
os. Isokatu 17, 1. krs.
puh. 040 591 2657
sähköposti anne-mari.kyllonen@evl.fi
vastaanotto ma ja to klo 9–11
Skype ti klo 9–11 kannemari

Pori

Anna-Liisa Smirnov

matkapuh. 040 030 9761
sähköposti anna-liisa.smirnov@evl.fi

Rauma

Satu Salla

matkapuh 044 769 1270
sähköposti satu.salla@evl.fi

Savonlinna

Tiina Strengell

puh. 044 776 8011
sähköposti tiina.strengell@evl.fi

Seinäjoki

Tanja Salo

Ala-Kuljunkatu 1 A, 60100 Seinäjoki
puh. 06 4184 272
matkapuh. 050 570 6152
sähköposti tanja.salo@evl.fi

Tampere

Sirpa Toivo

Diakonia ja yhteiskuntavastuu
PL 226,
Näsilinnankatu 26, 33101 Tampere
matkapuh. 050 561 1028
sähköposti sirpa.toivo@evl.fi
vastaanotto: ti klo 10–12

Tampere

Taru Varpenius

sairaalapastori
TAYS
matkapuh. 050 570 2079
sähköposti taru.varpenius@evl.fi

Turku

Kristiina Wallenius-Penttilä

Diakoniakeskus
matkapuh. 040 341 7279
sähköposti kristiina.wallenius@evl.fi
päivystys sopimuksen mukaan

Vaasa

Sanna Ala-Välkkilä

PL 78, Vaasanpuistikko 3 E, 2. krs,
65101 Vaasa
matkapuh. 044 480 8265
sähköposti sanna.ala-valkkila@evl.fi
Vastaanotto ajanvarauksella.

Vantaa

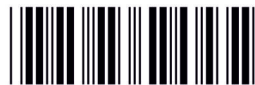
Seija Einola

PL 56, 01301 Vantaa
puh./gsm. 050 338 6212
sähköposti seija.einola@evl.fi
päivystys: ti klo 9–11 Tikkurilan
kirkolla, Asematie 12 a.
ja joka toinen torstai
(parillinen viikko)
klo 14–16 Virtakirkko,
Rajatorpantie 8.

Kuurojen lähetys

Kuurojen Lähetysten puheenjohtaja Kristiina Hovi vastaa puhelimeen (vain tekstiviestit) matkapuh. 050 3371 863.

Pankkiyhteys Danske Bank FI62 8000 1500 2853 59

FP02

Osoitteenmuutos sähköpostitse: arja.kunnala@evl.fi
tai osoitteella Arja Kunnala, PL 210, 00131 Helsinki.

Kuurojenpait

Helsingin piiri

Janne Rissanen

Käyntiosoite: Helsingin seurakunta-
yhtymä, Kolmas Linja 22B,
00530 Helsinki
matkapuh. 050 371 1314
(tekstiviestit)
sähköposti janne.rissanen@evl.fi

Lapuan piiri

Marja Saukkonen

Lapuan hiippakunnan toimisto
Kauppakatu 19 C, 3. krs., 40100
Jyväskylä
puh. 0400 241 401
(videopuhelut vain Skypen kautta)
fax 014 211 421
sähköposti marja.saukkonen@evl.fi
skype [marja.kuurojenpappi](https://www.skype.com/people/marja.kuurojenpappi)
Facebook Marja Kuurojenpappi Saukkonen
Twitter [Marja Kuurojenpappi](https://twitter.com/MarjaKuurojenpappi)
*Vastaanotto toimistolla ja kotikäynnit
sopimuksen mukaan.*

Mikkelin piiri

Seppo Laukkanen

Kirkkokatu 10, PL 122, 50101 Mikkelä
matkapuh. 050 355 9819
sähköposti seppo.laukkanen@evl.fi

Oulun piiri

Sari Timonen

Ojakatu 1, PL 85, 90101 Oulu
puh. 044 755 5554
sähköposti sari.timonen@evl.fi
Kotisivut: oulunhiippakunta.evl.fi/
tyoalat/viittomakielinen-tyo/
*Vastaanotto ja kotikäynnit sopimuksen
mukaan.*

Porvoon piiri

Maria Lindberg

KCSA, Eteläranta 8, PL 210,
00131 Helsinki
matkapuh. 050 342 7129
sähköposti maria.lindberg@evl.fi

Turun piiri

Tiinakaisa Honkasalo

Hämeenkatu 13, 20501 Turku
puh. 050 428 8273
sähköposti tiinakaisa.honkasalo@evl.fi
*Vastaanotto ja kotikäynnit sopimuksen
mukaan.*

Kirkkohallitus

Maria Lindberg

DY, Eteläranta 8, PL 210, 00131 Helsinki
matkapuh. 050 342 7129
sähköposti maria.lindberg@evl.fi

Taitto ja paino: Grano Oy

Aineisto seuraavaan lehteen toimitettava
31.8.2023 mennessä: maria.lindberg@evl.fi.
(tekstit mielellään sähköpostissa,
kuvat liitetiedostoina)